

[H. C. Hansen.]

ikke kunne være bekendt, og som de skulle have ladet retsforbundet om, for det parti kan jo bruge alting.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fortalte i går, at jeg burde idømmes livsvarig omsetningsafgift. Jeg synes bemærkningen er morsom. At den samtidig er uden nogen som helst mening, kan jo ikke komme overraskende, når den er fremsat af det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem polemiserede mod noget, han kaldte fniset fra de socialdemokratiske pladser her i salen, når han eller andre retsstatsfolk talte om grundskyld, og han citerede en række fremtrædende socialdemokrater, der har udtalt sig meget positivt om grundskyldtanken. Disse citater bruger han som modstykke til den hån, der ellers skulle være lagt for dagen mod grundskyldtanken fra mit partis side. Det ærede medlem ved jo godt, at han ikke har ret i det, han siger; det ærede medlem ved jo godt, at det er den socialdemokratiske regering, som har nedsat grundskyldskommissionen, han ved også, at selve problemet interesserer os levende. Det er da heller ikke grundskylden eller grundskyldtanken, man smiler ad, men det er de herrer fra retsforbundet med det ærede medlem hr. Viggo Starcke i spidsen, der må finde sig i smilet, fordi grundskylden er blevet deres universalmiddel, deres tryllemedicin mod alt, det store mystiske og magiske begreb, der kan klare hvad som helst. Det er det ærede medlems enestående agitatoriske misbrug, hans enestående demagogiske udnyttelse af grundskyldtanken, der desværre har kompromitteret denne tanke. Det ærede medlem har forandret retsforbundet fra at være et parti af idealister til at være et parti, der bejler til enhver stemningsluftning, hvor den så end kommer fra. Og det hele kan samles op under det store og det mystiske grundskyldsbegreb. Når det ærede medlem er endt dør, må han finde sig i, at smilet møder ham. Men jeg føjer gerne til, at jeg i stigende grad synes at have mærket, at man smiler ikke mere, når det ærede medlem taler, man skammer sig, og man græmmer sig over, at en så grov propaganda som bl. a. den, der også lagdes op til i går, virkelig kan føres fra denne fornemme talerstol. Jeg synes, at i stedet for smilet mødes det ærede medlem i stigende grad i tænkende kredse med åbenlys foragt.

Må jeg sammenfatte disse bemærkninger i den slutbemærkning, at vi fra socialdemokratiets side fortsat er villige til forhandling. Vi ønsker vore forslag inddraget posi-

tivt i forhandlingerne, fordi vi nu engang har de synspunkter, som har fået udtryk heri, og jeg lægger ikke skjul på, at vi enten må ønske gennemført foranstaltninger, som er effektive, som virkelig betyder noget, eller må overlade til andre at tage ansvaret for halve eller utilstrækkelige foranstaltninger.

Elgaard: Det ærede medlem hr. H. C. Hansens slutningsbemærkninger er jeg enig i. Når jeg har bedt om ordet nu, er det ikke for at holde nogen længere tale; det er for ligesom at tilkendegive min vurdering af forløbet af denne forhandling om regeringens kriselovforslag. Jeg vil da straks sige, at man faktisk ud af denne forhandling kan drage to slutninger. For det første — og det er vel ikke det mindst vigtige —, at alle partier, bortset fra det kommunistiske parti, er enige om, at vort land befinder sig i en så alvorlig økonomisk situation, at det er nødvendigt, at regeringen og rigsdagen træffer visse foranstaltninger. Det andet, man er enig om, er, at disse foranstaltninger må tage sigte på at begrænse den danske befolknings forbrug, og at man for at nå dette mål også må søge frem gennem en begrænsning af befolkningens købeevne. Jeg forstår det ærede medlem hr. H. C. Hansen således, at i den rent principielle linie på dette felt er vi enige, og nu siger regeringen, at deri er den også enig, de forslag, regeringen har fremsat, tager netop sigte på denne fremgangsmåde, og regeringens lovforslag må vurderes således, at de ikke alene tilsigter dette formål, men også er midlet til at nå det mål, som regeringen har stillet sig.

Jeg må forstå det ærede medlem hr. H. C. Hansen således, at han mener, at den fordeling af byrder og pligter, som regeringens lovforslag går ud på, er ulige, er uretfærdig overfor de medlemmer i det danske samfund, som har deres løn og arbejdsudbytte prisreguleret. Jeg tror, det var det ærede medlem selv, der fra denne talerstol for et øjeblik siden sagde, at det her drejede sig om ca. 1 mill. mennesker. Det vil altså sige, at i spørgsmålet om at begrænse forbruget i det danske samfund mener det ærede medlem hr. H. C. Hansen på sit partis vegne, at man skal stille denne million mennesker anderledes end den øvrige del af befolkningen. (*H. C. Hansen:* Nej!). Jo! Det ærede medlem siger, at de pristalsregulerede lønningsområder skal honoreres efter pristallets udregning, inden man skrider til foranstaltninger af nogen som helst art, og at der, hvis man skrider til sådanne for-